

NHÀ ĐÀ LẠT,

MẶT KHÔNG TRỜI

HÌNH HÒA, BÌNH DẪN, CỎ MÀ XANH...

Nguyễn Kiết

Những góc nhìn mặt spk1, spk2, spk3... sau lưng vị ông Thầy Nguyễn Đức Minh

...Đu mua gió bão bùng, mái trường xưa lại thây cô ...chúng ta còn nhớ ! Chỗ yêu trường là nơi ta gửi gắm tâm hồn, là mái ấm gia đình con cái, cháu chắt, là ông bà cha mẹ, là bè bạn..., là bất cứ nơi nào sông nước trời mây, con người, cây, ... đã lưu giữ, in dấu năm tháng đời ta, dấu cuộc đời hôm nay chớ a tròn mãn c...

Những bạn bè của tôi! Nơi nhớ bạn tốt, giọng nói, hình ảnh bạn bè hiện đời, do bạn bè và bạn xưa ... Hồn nhiên, những khuôn mặt thây u ngây ngô, chia cho nhau năm cốc chum rượu chớm muôi ớt gừng ra chớ; rớt đầu óc u tù trên sân trường tiểu học... Cái nhóm bạn đi bơi, cúp cua, đá bóng thi trung học; bạn Học sinh Đoàn mặt thây chung sinh hoạt đoàn thây Những người bạn chung trường chung lớp, chung sở thích, đến nhà nhau đàn đờn ca hát rí rích cơm nguội, năm thi thì ăn ngủ nhà nhau, cùng đi chung bao cuốn sách, chia nhau đi thu c qu n tàn gĩa đêm khuya, và, nhóm bạn Sĩ Phạm Áo Nâu nhiệt tình, nhiệt u m c, chu n b b c vào đời.....

Bạn trong cuộc đời thây u, không sao nhớ cho hết, khi có sự việc liên quan thì lại vớ ra thêm đôi giọng nói d thây u, t hời sao ta đã quên! Cũng nghĩ mình là thây u bi lỵ tình bạn, những có lòng v Đà Lạt gặp nhóm bạn T H Đ , tôi đi c trang s đi m thây u p 6B2 thì có bạn nhau nhau tiếp n, đ a nào cũng “hoài c tình bạn”. Những chuyện ngày xưa, có những việc việc lúc đó mình nghĩ ch m t vài đ a quan tâm, nay m i hay ra, có bạn đ a nào cũng quan tâm “hoài c”, thây u thú v. Tú tài hai xong, m i đ a m i n o đ đ ng, đ a vào Đ i h c, đ a h c v n d dang, đ a Giáo h c tr n lính, đ a đi tu... Cùng c cái tu i, cái thây u non n c chia c t phân tranh, có thêm đôi ba năm “hoãn đ ch” cũng ch ng thoát đ đ c c nh ph i g p nhau ch n quân trường. Rồi cái ngày...b y dần tan tác t đ ng nh không bao giờ còn đ đ c g p l i nhau. Những... trái đ t v n tròn, tháng ngày trôi qua nhanh, tóc đã s i b c, b t ch t ph n reo, đ a này chuyện cho đ a kia cái đ a ch , tình bạn xưa k t n i l i d n. Ai cũng bạn bè u gia đình con cháu, ng i xa quê h đ ng thì n ng gánh m u sinh, k c n l i tuy đã thôi d i s đ ng gió, những “nhà khó hóa bạn thây n” m y khi ra kh i c a...

Những trường tháng ngày rong ru i cùng bao tình bè bạn! Những quán cà phê trường 75 quen đ ng chân. Cà phê cóc bình dân góc Phan Bội Châu; cà phê nh c Tùng góc phố Hòa Bình, xưa ai có đ đ c đ a nh c hay hi m, có th đ em đ n đ m i ng i cùng th đ ng th c; n u đông bạn bè thì ghé Thây u t gió l ng ng m đ i cù; g p bạn bè b t ch t thì c t p vào quán cà phê cóc góc phố nào đó trò chuyện. Và nhớ quá cái quán “Đ i Cù” l thiên bao la, đã cùng bè bạn t tíc cà phê nhà pha s n, m t bình thây u búi nhỏ nh kèm lô c c gi y be bé, hàn huyên thây u mái, n m trên th m c , ng m t ng đám mây bông trôi l ng l trên n n tr i xanh... Đ t v i ng i chung s ng và nuông chi u lòng nhau t o ra cách ch i riêng c a ng i Đà Lạt. Ai có s ng v i cái tu i th th n tiên trên quê h đ ng c a mình r i, thì đ hi u, đ c m thông v i những cách vui ch i riêng b t c a t ng nhóm bạn bè c cái x s Đà Lạt. Ch i đ nh mãi, yêu tha thây u t qu

hàng mình....

Nhà ngày còn học trung học mùa Noel đầu năm, năm tháng (T.S.T.S.K – đầu tháng THĐ) ba lô đàn, tăng dầu, dây, gạo, rau, cá khô... thì tập học lên đi Cù tìm một địa điểm kín đáo, vắng người học cảm thấy vui chơi cả đêm. Hai ba giờ sáng rồi, một địa điểm nào cũng đã kín chỗ, đành trò học đi, địa điểm nào không thì phải đi “trò học cả” chơi ra giờ học một vòng, vừa chơi vừa hát bài “Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời...” Cái tuổi trò ngô nghê trong sáng làm sao, năm địa điểm còn hai, con cháu học có mà biết ngủ học học các ông xa xa xin địa điểm chỗ chỗ! Cái tâm yêu quý, gần bó, đất nuôi đất trồng tình người Đà Lạt.

Nhà Đà Lạt, nhà Đồi Cù! Đồi Cù xưa nhà công viên của thành phố, nơi sinh hoạt, nghỉ ngơi, nơi học tập dân Đà Lạt và mọi miền đất nước mua sắm, tụ họp chơi lúc nào tùy ý, có những đêm Văn nghệ sân khấu thiên nhiên ngàn khán giả. Đồi Cù là đất cảm thấy cho khắp các đoàn thể thanh thiếu niên Đà Lạt lúc bấy giờ. Các buổi, chơi nhót, hay ngày lễ hội, Đồi Cù đi đông rộ lên... Những người chơi gần thì tham gia tập trung các bãi cỏ thu hẹp của công viên phía đồi di chuyển vào Đồi Học Đà Lạt, còn dân thành phố mùa hè thì tập trung hai trái đồi ngay phía ngoài vôi nước phun đi tới. Phía này có một bãi cỏ và một cái cầu nhỏ ra, người ta làm nó để phục vụ cho ngày Lễ Hai Bà Trưng. Cũng có riêng học sinh của trường Nguyễn Huệ Bùi Thị Xuân mới có vinh dự được chọn làm Trưng Trưng – Trưng Nữ - lên học vui chơi chơi cầu nước. Trưng ngày lễ học sinh trường nam học Trưng cũ chơi ra đây địa điểm hoa học học Bùi tập lên vui, tu tập kiêu!

Lên Đồi Cù nằm trên thềm cỏ ngấm mây trường thông dong dỏng buổi trưa xanh trong, rồi lại người ngấm nắng của Hồ Xuân Hương, ngấm nhà của phố núi, ngấm dòng người vui chân dạo bước, trẻ con chơi nhợt đùa vui, lòng người hân hoan, dẫu dàng sự chia ... Nhưng có Hồ Xuân Hương dân Đà Lạt ra biển qua bước tập bình. Học cảm thấy, những học sinh khắp các trường công, trường Đà Lạt học như đi tập bình nơi đây, cảm thấy đất thì chơi lên Đồi Cù, có khi bình ra xa vô chơi không kịp, quần áo bình bè vui vàng không vui theo thì bình học học lên thùng sau chiếc díp xanh trường, còn dân đi bình thì xếp hàng một chơi sau xe cảm thấy sát còi hú inh ì. Những thu đó học sinh tập đất, đất, đất, đất... có địa điểm bình còn chơi trò học nên cái cảm thấy này thật là vui, chơi có địa điểm cảm thấy sát. Học nhà vòng Hồ Xuân Hương thì xếp hàng địa điểm nghe một bài cảm thấy cáo lỗi: “Công xuất tu sĩ”, rồi địa điểm trường quần áo, học sinh bình bé lúc này địa điểm nào cảm thấy bình thì chơi lại, đem cái quan niệm phải biết bình là cái hùng của cánh mày râu ra mà chơi vui chơi cảm thấy sát. Có lẽ vì thấy học sinh ca thán quá nên việc bình quần áo và chuồng chơi chơi theo xe không còn, tham vọng bình lên bình vì mùa mưa giông gió. Lên trường địa điểm tin học hai giờ địa điểm là cảm thấy bình học lên xe Hồ Xuân Hương trường chơi, chơi hai, chơi ba, không địa điểm nào vui; trong tập cũng có bình quá “lành” suốt ngày chơi biết ăn học, có rồi mọi nó cũng chơi bao giờ tham gia. ...

Không niếm vị Đồi Cù, dân Đà Lạt ngày xưa chắc hẳn không ai không có ít nhieu nhúng kẹo niếm lòng sâu, hình ảnh nhúng mái đũa gỗ trên thềm cỏ xanh nhìn khoanh trăng trên Đồi Cù xanh, xanh mênh mang, xán xang...

Nay, thời đã khác xưa, ai qua Đồi Cù có muôn bước chân lên thềm cỏ xưa... không còn lối nẻo, rào đã cách ngăn. Đồi Cù đã có chòi, đâu còn là Công viên của người Đà Lạt, của miền người dân Việt nữa. ...Đồi Cù vắng xưa chắc cũ... nay đã riêng dành cho ai? Lòng ta nao nao nhớ bước đi người tình...!!!

Dân Đà Lạt chính hiểu được vui là “Người Việt gốc Ngo”! Khi đi, mỗi lúc, đâu đó trong nhà ta cũng được nhìn ngắm thân cây thông đứng hiên ngang vươn lên trời cao. Nhà căn nhà gia đình ngày xưa, dãy tám căn khu nhà thi công người Trung Quốc. Nhà thì dẹt dẹt, trên còn là đồi thông ven theo con đường, nơi đây là sân chơi thông ngày của đứa trẻ năm sáu tuổi. Người dẹt dẹt thông ngó ra đường ngắm xe- xe đồ Chi Lăng, Trại Hồ, xe ngựa và tiếng vỗ ngựa lộc cộc..., ngó ngó lên thì ngắm vòng cung núi có đôi núi Vú Bà nhô cao hẳn lên trời mây xanh... Trẻ con Đà Lạt đâu không từng lá thông, từng lá thông... Lá thông tươi xanh chụm đầu nâu rờn rờn, lá kim mềm rờn rờn còn lối đi chút tươi xanh. Trái thông lúc nhú ra be bé rờn xanh, đốm đỏ, vẩy ngả nâu cho đến lúc chớm khô các vẩy nâu đen ra. Trẻ Đà Lạt lúc nào không thông thoang thoang trong không gian. Mỗi hôm cầm lòng không được, tôi kiếm cành cây khèo được hai quai thông xanh mềm mịn bẻ quai cóc bé, mang rửa chấy và nhà lấy muối rửa chấy lên gác thông người cấp chớm muối, xói cấp hai quai thông xanh, ăn xong hai bên mép còn nghe tê tê!

Nhớ tháng năm trung học THPT, đám bọn trên nhúng chiếc xe đạp rong ruổi khắp phố phường. Mỗi năm học mới thêm bọn thêm bè, thêm nhúng bạn tụ tập về nhà nhau chơi, thêm lần rữ rề khám phá nhúng con đường xa khỉ xóm phố. Lần đầu tiên các khu xa quanh Đà Lạt không có nơi nào mà tôi cùng nhóm bọn THPT không phóng xe đến ngắm cảnh quang rừng xanh lũng sâu núi đồi, thác suối đẹp trời, nghĩa địa, chùa chiền, am cốc vắng... Nhớ bọn T.V.T nhà Hoàng Diêu, kẻ đầu tiên năm đầu THPT, rớt Tú tài II bỏ đi Thủ Đức, ra tác chiến theo kèm một tấm hình đường phành phành trên chót tiêu, trong thò toàn là chuôi ngày thông nhúng Đà Lạt, nhớ bọn bè, T. bỏ vào lính không dám quen thân với ai vì sợ phải đau xót khi nhìn nhúng cái chót trong vòng tay bè bọn, trong thò có đốm vết: “...Có lẽ rồi một ngày nào đó khi đường trên tao nã súng lên không trung cho tan cái oan nghiệt của cuộc chiến!!!” sau đó bọn tin, năm sau bọn bè nhúng về đâu đám...!

Nhớ bọn Sĩ Phạm Áo Nâu, môi trường sống phức tạp dành cho chúng ta gặp nhau để cùng chia sẻ tâm tình của một thế hệ. Bên nhau trên lòng vui chơi lòng nể niềm phiến, từng quên đi chiến tranh và cái thò sống nhieu nhúng... Tuổi thanh xuân ngày ấy, hẳn nhiên trong sáng,

nhật huyết mùn xóa đi bao khổ đau, rập rờn tình cảm hoài bão cho nhau, cùng trang trí tâm sự thán nghe tiếng lòng nhau. Ngày cùng hát “Thơ tình quá Việt Nam”, ngày chuồn búp cho mình một tình với đàn bé thơ, thắm hồng lòng sự phôi làm gì để xua tan đi đám mây đen tối chiến tranh, trở lại cho tuổi thơ lòng hồn nhiên nhân ái! Trở lại cho Việt Nam một quê hương vững lành thân tâm, chớ không phải một Việt Nam mà tâm hồn thơ xác đờy thơ tình; một chắt, lòng ngổn, đến bom dầy xéo... Vui chơi vui thích, cà phê dạo phố, trốn học xem phim, Đa Thiến bánh bèo..., ngày lên nhấc lên học bổng cấp lớp bạn nam kéo vào Thanh Trà. Trong lớp, từng nhóm lại là lo cho việc chơi học là học, phá phách nghịch ngợm, kéo mai ta sự là các thầy cô giáo dạo mồi.

Một buổi liên hoan spk2

Một buổi trình diễn của nhóm Hợp ca sắc?

Đàn ông và phụ nữ đang trình diễn một bài hát của nhóm Hợp ca sắc?

